

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 278

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίως συνδρομῆς προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δοξαζι νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἰκῆς Ἰπποκρίτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλκτεία τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 10 Ἰουνίου 1884.

ANEMOMAZOMATA

Ἐ Ἑλληνομῆς συνταράσσεται ἡ Εὐρώπη ἔγεινεν ἀνάστατος
εἰ πρέσβεις τρέχουν· εἰ μεσίται κλαίου· οἱ Ἑβραῖοι τῆς Θεσσαλίας
προετοιμάζονται νὰ ἰκετεύσωσι τὸν Ἰερωά... Τί τρέχει;

Ἄσθενεῖ ὁ κ. πρωθυπουργός! Ἡ Νέα Ἐφημερίς διαβε-
βαίωσε μάλιστα ὅτι δὲν στέκει καθόλου καλὰ εἰς τὰ
πέδιά του καὶ οἱ κινδυνεύει νὰ γείνη ποδαλγός. Το πρᾶγμα
δὲν ἦτο ἀπίθανον μετὰ τὸσον ἀκατάσχετον δρόμον εἰς τὸν κατή-
φορον... Εὐτυχῶς ἐξηκριβώθη ὅτι ἐπρόκειτο μόνον περὶ παρωνυ-
χίδος!

Καὶ εἰς τοῦτο πρωτότυπος ὁ κ. πρωθυπουργός! δταν ἄσθενεῖ
αὐτός, νὰ λέγῃ ὁ κόσμος «Πρόκειται περὶ παρωνυχίδος!»

Ὅπως δῆποτε ἔμως ἡ παρωνυχὶς δὲν τὸν ἐμποδίζει ἀπὸ τὰς
περιοδείας καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἔτοιμος, ὡς λέγεται, νὰ μεταβῇ εἰς Ναύ-
πλιο. Τί ζητεῖ ἐκεῖ πέρι; Νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ δημόσια κατα-
στήματα! Καὶ θ' ἀρχίσῃ βέβαια ἀπὸ τὸ Παλαμῆδε ἂν ὄχι
δὲ ἄλλο, τοῦλάχιστον διὰ νὰ πειράξῃ τὸν κ. Δηληγιάννην, θὰ τε-
λειώσῃ δὲ εἰς τὸ Βουλετικόν, κτίριον ἱστορικόν, ὅπερ ὁ και-
ρὸς μετέβαλεν ἀπὸ βουλευτηρίου εἰς φυλακὰς καταδικῶν, διὰ νὰ
δείξῃ ἴσως ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐνίστη ἡ ἀπόστασις μεταξὺ τῶν δύο
δημοσίων καταστημάτων δὲν εἶνε μεγάλη.

Ἴσως τὸ Βουλευτικὸν τὸ ἐμπέσει τῆς ἐφρόνιμον ἰδέαν τῆς ἀ-
νεγέρσεως βουλευτικῶν ἐπιτροπῶν, ἐπιδομένων νὰ χρησιμεύσωσι
ἐν μέλλοντι οὐχὶ ἀπὸ τῶν ἀντιπροσώπων, ἀλλὰ ὅσοι τὰ στοιχεῖα ἄτινα
ἀρχίζουσι νὰ εἰσάγονται εἰς τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπεῖαν. Ἀφεῖ
μάλιστα ἐγκλιθῆρῃ τὸ σύστημα τῆς ἰδιαίτερας καθείρξεως κατὰ

κοινωνικὴν τάξιν, δὲ εἶνε ἀπίθανον ὁ κ. πρωθυπουργός νὰ μερι-
μνήσῃ ἀργότερον καὶ περὶ ἀνεγέρσεως τραπεζικῶν φυλακῶν καὶ
διὰ τοῦτο ἐπειθανάγκασε τὸν κ. Βαλλιάνον νὰ διαθέσῃ ἀποκλειστι-
κῶς τὴν γενναίαν δωρεάν του πρὸς ἀνεγερσιν φυλακῶν. Εἰς τὰ
δημόσια ταῦτα καταστήματα δύναται κάλλιστα ὁ κ. Τρικυβῆς νὰ
ἐπιγράψῃ ὡς οἱ ῥωμαῖοι πατρίκιοι τὴν περιεκτικὴν λατινικὴν ἐπι-
γραφήν: sibi suisque— ἑαυτῶ καὶ τοῖς ἰσχοῖς του.

Ἄλλοι πάλιν διατείνονται ὅτι ὁ πρωθυπουργός ἀγρυπνος καὶ
ζηλότυπος φύλαξ τοῦ περὶ καπνοῦ νόμου, ὅστις ἐπλήρωσε μέχρι
ἐκχειλίσεως τὰ δημόσια ταμεῖα, θέλει νὰ παρατηρήσῃ αὐτοπροσώ-
πως μήπως γίνεται χρῆσις τῆς ἐν Ναυπλίῳ λαμητόμου πρὸς λα-
θραῖαν κοπὴν καπνοῦ!

Ὁ ἐξοχώτατος πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ἐν Ἰσπανίᾳ διαμένει
ἐδῶ, καθὰ δὲ μανθάνομεν δὲν σκοπεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ πλέον εἰς τὴν
θεσιν, διότι ἡ χώρα ἐκείνη ἡ ἀχαριστος δὲν ἔχει οὔτε μίαν λίμνην!

Ἄλλως τε ὁ κ. Σκουλεῦδης ἔχει καὶ συμφέρον νὰ μὴν ἐδῶ
κατ' αὐτὰς, διότι ἡ ἐν Κωπαίδι ἐπραγεῖσα τρικυμία, ἧτις ἀνερρί-
πισεν ὅλον τὸν βόρβορον τῆς υποθέσεως δὲν εἶνε εὐκαταφρόνητος
καὶ πρέπει νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ τῆς ἰδίας σωτηρίας. Μολοντοῖ διατεί-
νεται ὅτι τὴν ἐντιμον ἐπιχειρήσιν του ἔθνηεν ἐπιτηδείως ὑπὸ τὴν
προστασίαν τῶν γαλλικῶν νόμων καὶ ἡ ἑλληνικὴ δικαιοσύνη δὲν
ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὸ ἀπόρ... ρητον τοῦ καταστα-
τικῶ του.

Ἐν τούτοις διὰ νὰ εἶνε ἐξηραλισμένος ὁ ἐξοχώτατος δὸν Στε-
φανος ἀπὸ τὰς ἀνακριτικὰς ἐνοχλήσεως, λέγεται ὅτι ζητεῖ τὸ χαρ-
τοφυλάκιον τῆς δικαιοσύνης στηριζῶν τὴν ἀπαίτησιν του ἐπὶ τοῦ
ρητιῦ τοῦ Ἀπαστόλου: «Τὴν πίστιν τετήρηκα, τὸν δρόμον τετέ-
λεκα, ἄρα ἐναπόκειται μοι καὶ ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος.»

Φέρε δὲ καὶ ἐν ἄλλο ἐπιχειρήμα ἰσχυρώτατον· ὅτι εἰς τὰς

χειράς σου ή δικαιοσύνη θα γείνη αίσθητάτη και άδίκαιτος, αφού μαζί του θα έχη τόν Μίνοα.

Ευχόμεθα να έπαληθεύση ή φήμη και να συμπληρωθή ούτω καταλληλέατα τό ύπουργείον, τό όποϊόν θα περιέχη τότε δύο άνδρας ένδόξους, τόν ένα διά τό Καραλή και τόν άλλον διά τόν Καραλή.

ΔΙΑΒΟΔΟΣΚΟΡΗΣΜΑΤΑ

Λέγεται ότι σπουδαιοτάτας ζημίας υπέστησαν εκ τής μετά τό ένταλμα έπελθούσης υποτιμήσεως τών μετοχών του Λαυρίου οι προφυλακισθέντες. Ήδη δε αναμνησκόμενοι τών ύπολογισμών, ους έπ' αυτών τούτων τών μετοχών έστήρισαν ήκούσθησαν ψάλλοντες τούς άκολούθους γνωστούς στίχους τοΰ Δάντου: «Δέν ύπάρχει μεγαλύτερα λύπη του να ένθυμῆσαι έν φυλακή και υποτιμήσει τούς ευδαιμόνας τής ύπερημήσεως καιρούς.» Ο κ. Αθηνογένης τούς κρατεί άπ' έξω ειρωνικώς τί ίσο.

Οι πικραίνοντες είς τήν κηδείαν του άειμνήστου Κριάρη ήσθάνθησαν μεγαλητέραν ή διά τόν θάνατόν του λύπην, ότι τό σώμα αυτού τό όποϊο, έσεβάσθησαν αι έχθρικοί σφαίραι δέν εύρε τήν αυτήν χάριν και παρά τοις όμοφύλοις του, οιτινες έξήσκησαν έπ' αυτού μεθ' άλλης τής δυνατής σκληρότητος τήν ρητορικήν των. Νομίζομεν ότι οι συμπαιριώται του ώφειλαν να λάθωσι μικράν πρόνοιαν; όπως υπερασπίσωσι τόν νεκρόν του ήρωός των, αφού αυτός ήδυνάτει πλέον να μεταχειρισθῆ τήν άνδρίαν του έράπαξ κατά τών Έλλήνων και ν' άντιστή είς τής κατά τής μνήμης του προσβολάς.

Δέν τοιμῶμεν να βεβαιώσωμεν τό πράγμα, άλλ' έν τούτοις μάς ανεφέρθη ως λαγθεϊσα έν τῷ ναῶ τής Αγίας Ειρήνης ύφ' ένός τῶν επικηδείων ρητόρων ή εξής ακριβώς περικοπή: «Όπως ό Καμπρών όταν έπολεμείτο ύφ' άλλων τών δυνάμεων είπε τήν έσχάτην έκείνην λέξιν, ούτω και ήμεϊς πιεζόμενοι ύπό τής διπλωματίας άντετάσσομεν αυτή τό όνομα Κριάρη.» Υποθέτομεν ότι οι κηδόμενοι τής μνήμης του γηραιού Κρητός, όστις έσχε τήν άτυχίαν ν' αποθάνη έν Αθήναις, θα έφρόντισαν να παραλέσουν τῷ ρήτορι γεύμα ανάλογον προς τήν έμπνευσίν του.

Μεταξύ τών διαφόρων είδήσεων περί διαταραχής τής δημοσίας ήσυχίας πιστεύομεν να μη άμελήση ό κ. Κοσσονάκος ν' άνγγειλη και τήν άπειλουμένην έκδοσιν 4—5 όμοῦ νέων δραμάτων του κ. Αντωνιάδου.

Η ευκατηγορουμένη ένι τών καλογήρων τής Πεντέλης διά τήν γνωστήν ύπόθεσιν φαυλόβιος γυνή, υπερασπίζουσα τόν άγιον έλεγεν, ότι αυτός δέν είχε ανάγκην να έπιτεθῆ κατά ξένης γυναικός, αφού, έν ήθελεν, εύρισκε τοιαύτας έν αυτῷ τῷ μοναστηρίῳ. Είς τών άκαθέκτων δικωτών τών κατηγορουμένων τρακιζιτιών εύρε συσχέτισιν μεταξύ του άνωτέρω και ένός έπιχειρήματος, όπερ

έσχάτως έγράφη ύπερ του συνδικάτου, ότι αυτοί δέν είνε δυνατόν να κατέφυγαν είς άπάτην διότι είνε πλούσιοι και έρίτιμοι έν τή κοινωνίῳ.

Η Ακρόπολις άνγγειλεν ότι ό κ. κρωθυπουργός έπαθεν εκ παρωνυχίδος τούτο όμως διαφεύδουσα ή Νέα Εφημερίς βεβαίωσθε ότι άντῆρ πάσχει εκ ποδάγρας. Αν τούτο είνε αληθές νομίζομεν ότι δέν έχει πλέον ύπόστασιν τό συνήθως λεγόμενον ότι ό κ. Τρικούπης έστειλεν είς τόν ταφόν τούς προκατόχους του πολιτικούς αφού ούτοι αποθνήσκοντες είχαν τόσων φιλικάς προς αυτόν διαθέσεις, ώστε να τῷ κληρονομήσωσιν ό Δεληγεώργης τάς περί έξωτερικής πολιτικής ιδέας του, ό Ζαίμης τόν orporportunisme αυτου, ό Βούλγαρης τήν αυθαιρεσίαν του και ό Κουμουνδούρος τήν ... ποδάγραν του.

Η δε σοκρότης μεθ' ής ή Νέα Εφημερίς άνγγειλεν ότι πρόκειται περί σπουδαιοτέρου τινός ή παρωνυχίδος παθήματος του άνδρός, έκφωνήσασα και σύντομον προς αυτόν παραινετικόν περί τής βλαθεράς έπιρροής, ήν δύναται να έχη ή πολλή έργασία κλπ., μάς ένθύμισε τήν περίφημον φράσιν τῶν δημοσιογράφων ήμῶν άλλοτε, σοάκις ήθελον να έπιστήσουν τήν προσοχήν του κοινου επί τινος λίαν σεβαστῷ ζητήματι: «Δέν πρόκειται περί παρωνυχίδος.» Αξιοσημείωτον όμως είνε ότι ήδη ή δημοσιογραφία και τό κοινόν λύσαντες φρίνεται πάντα τά σοβαρώτερα αίσίως ήρχισαν έπασχολούμενοι και περί τῶν παρωνυχίδων... του κ. Τρικούπη.

Επιδημία βουλευμάτων εξερράγη αυτῆς τής ήμέρας, ής θύματα ήρθιμῶνται μέχρι τούδε ό κ. Διευθυντής τής Αστυνομίας παραπεμφθείς είς τό πλημμελειοδικεϊόν διά τήν ύπόθεσιν Μυλωνά, οι τραπέζιται του συνδικάτου και ό δήμαρχος. Με τί άρα γε να είνε έμβολιασμένοι οι κκ. Σκουλούδης και Αθηνογένης και τήν διαφεύγουσιν άν και εύρισκόμενοι έν μέσω αυτῆς; Έχομεν σκοπόν να διαπράξωμεν τήν πρώτην τυχοῦσαν έγκληματικήν πράξιν και έπειτα να ζητήσωμεν δαμαλίδα από τούς δύο άνωτέρω άξιότιμους κυρίους και εῖμεθα βέβαιοι ότι δέν θα φοβηθῶμεν τίποτε.

Έν τούτοις τήν παρελθούσαν εβδομάδα έπωλείτο άνα τάς οδούς παραρτήματα, όπερ οι έφημεριδοπώλαι διελάλουν ως περιέχον τά τής φυλακίσεως του έν Μαδρίτην πρεσβευτου. Είς μέτοχος τής Κωπαϊδος άκούσας τούτο έλαμε τόν σταυρόν του και πορευθείς ήγγόρασεν έν κηρίον, τό όποϊόν ήναψε πρό τής εικόνας του Αγίου Ράδου.

Ο κ. Pochet διευθυντής τών έργων τής άποξηράνσεως τής Κωπαϊδος, εξέθληκεν έν περιλήψει τά εκτελεσθέντα έργα περί τήν Κωπαϊδα έν μόνον έλησμένησε να μάς ειπῆ, του έδαπανήθησαν τά καταβληθέντα 7 1/2 εκατομμύρια ένίσφ δέ τούτο δέν διευκρινήθη, αι κκακι γλώσσα δέν θέλουσι πύσαι λέγουσαι και μετά τήν έκθεσιν του κ. Pochet, ότι τῷ 7 1/2 εκατομμύρια οπεί ότέ emprochés.

Άκρον ζωτον ζήλου

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

A vol d'oiseau

Ἡ πρώτη φαληρική ἐσπέρα ἦτο διὰ τοὺς Ἀθηναίους ἐπάνω κάτω ὅ,τι ἡ πρώτη ἡμέρα τοῦ Πάσχα διὰ στόμαχον σταυρωθέντα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τῆς τήρησεως τῆς τεσσαρακοστῆς, παθόντα παντοίας δυσαρέστους ἐνοχλήσεις καὶ ταφέντα ὑπὸ ἀφόρητον βάρος χριστιανικῶν ὁσπρίων. Ἐξαντληθεὶς ὑπὸ τῆς κακοπαθείας, διακαεὶς ὑπὸ μακρᾶς προσδοκίας, καταπονηθεὶς ὑπὸ τῆς μονοτονίας, συνέρχεται εὐαρέστως αἰσθανόμενος τὴν εὐώδη κνίσσαν τοῦ ἐφθοῦ κρέατος ἐξεγείρεται ἠδέως θερμαινόμενος ὑπὸ τῶν ἀτμῶν τῆς ἀχνίζουσας σούπας, ἀναγνωρίζει μετὰ σπασμῶν ἠδονῆς τὴν τροφήν, ἥς ἐπὶ τοσοῦτον ἐστερήθη, καὶ ἀπολαμβάνει τὸ θέλγητρον τοῦ ἐπανευρίσκοντος ἀγαπητοῦ φίλου, μεθ' ὧν συνέζησεν ἄλλοτε.

Συγχωρήσατε τὸ κεῖν τῆς παρομοιώσεως, ὧ ποιητικαὶ πελάτιδες τοῦ φαληρικοῦ θεάτρου, αἱ ὅποια βεβαίως δὲν καταγίνεσθε ποτὲ εἰς τὰ τοῦ μαγειρείου ἀφίλουσαι ἐξ ὀλοκλήρου τὴν τάπεινὴν αὐτὴν φροντίδα εἰς τὰς ὑπηρετίας σας. Ἀλλ' ἡ μακρὰ βόσσανος τῆς Ἀθηναϊκῆς καλαισθησίας τραφείσης ἐφ' ἱκανὰς θερινὰς καὶ χειμερινὰς περιόδους μετ' ἄμορσα καὶ ἀνάλικτα θεάματα καὶ ἔθνικα δράματα καὶ λεπτεπιτέχνες ἐν Φαλήρῳ καὶ θρήνους καὶ ὄδυμους τῶν τενόρων καὶ τῶν πριμάδων τῶν Ὀλυμπίων, δὲν νομίζω ὅτι ἐξισοῦται πρὸς ἄλλο τι ἢ πρὸς τὸ μαρτύριον στομάχου ὑποστάντος καταναγκαστικὴν διαίταν κουκίων, φασουλλῶν, σελίων καὶ ἐρεβίνθων.

Ὁ γαλλικὸς θίασος, τὸν ὁποῖον μᾶς ἐφερβίρισεν ὁ κ. Κατσιμπαλῆς, ἔχει ὁμολογουμένως πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ εἶνε ὀρεκτικὸς. Πλουτεῖ καὶ εἰς φωνῆς καὶ εἰς πείραν τῆς σκηνῆς καὶ εἰς ζῶνι καὶ εἰς πολυτέλειαν καὶ εἰς σφραγας. Διὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο ἤρχισαν ἀπὸ τοῦδε λείγοντες τὰ χεῖλη των οἱ μᾶλλον γαστρομαργοὶ τῶν θεατῶν.

Ἡ πριμα κ. Reine ἔχει ὅλα τὰ προσόντα μιᾶς Reine θεατρικοῦ λατρικοῦ. Κυριαρχεῖ τῆς σκηνῆς καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ διὰ τῆς φωνῆς τῆς καὶ διὰ τοῦ παραστήματός τῆς. Τὰ ἄλλα πρὸς φιλοτιμοῦνται νὰ κάμνουν τὸ μέρος των ἀναλόγως τοιαύτης βασιλείσης.

Ἡ κυρία Reine προτοῦ ἔλθῃ ἐδῶ ἔπαιζεν εἰς τὴν Renaissance τῶν Παρισίων. Καὶ ἡ Στὸ ἀ προβλέπει ἐπομένως ὅτι ὁ κ. Κατσιμπαλῆς δι' αὐτῆς θὰ φέρῃ τὴν renaissance εἰς τὸ Φάληρον. Ἡμεῖς εἴμεθα εὐχαριστημένοι μαζὶ τοῦ ὅχι διότι θὰ φέρῃ ὀλοκλήρως τὴν Renaissance, ἀλλὰ διότι μᾶς ἔφερε καὶ μόνον τὴν Reine.

Ἡ dugazon κ. Del-pierre δὲν εἶνε καθόλου... πετρίνη.

Τὸ ἠλεκτρικὸν φῶς φαίνεται καλλίτερον τοῦ τῶν ἄλλων ἐτῶν. Δὲν ἔχει τόσῳ συχνὰ τὰς διαλείψεις ἐκεῖνας, αἵτινες εἶνε τόσῳ ἐπιδραβεῖς εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ὁ κ. Παρασκευαΐδης εἶνε φουρτισμένος, διότι δὲν τὸν ἔκρουσε τὸ συμβούλιον νὰ φέρῃ ἄλλην μίαν μηχανήν· τότε, λέγει, θὰ ἔκαμνε σωστὴ ἡμέρα. Εἶνε ἡ μαγία του νὰ χύνῃ παντοῦ φῶς: τόσον εἰς τὴν φαληρικὴν ἀκτὴν ὅσον καὶ εἰς

τὰς περιπλόκους δίκας. Δυστυχεῖς καὶ ἡ κερδοσκοπία καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐν Ἑλλάδι εἶνε κουκουδάριαι. Ἀποφεύγουν τὸ φῶς. Καὶ ἀναγκάζουν τὸν ἡμερώτατον φίλον κ. Παρασκευαΐδην νὰ ἀγριεῖ μέχρι τοῦ νὰ λέγῃ ὡς ὁ κ. Συγγρός: Δὲν εἶνε πλέον τόπος αὐτὸς ἐδῶ!

Ὁ καιρὸς ὅμως εἶνε ἀγριεωτάτος. Ὅλα βροντοῦν καὶ ἀπαιτᾷ τόσαι ὥστε νὰ σοῦ ἐνθυμίσῃ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ Κοτοπούλη, κλαψάρης ὡς νὰ εἶνε ἀκροατῆς ὅχι τοῦ le coeur et la main, ἀλλὰ τῆς Τραβιάτας, εὐμετάβλητος, ὡς ἰδέα τοῦ Τζιβανοπούλου (ὁ ἔχη), καὶ ἐπίβουλος, ὡς οἱ δὲ τῶν νέου δασμολογίου ἐπιβαλλόμενοι λαθάνοντες φόροι. Τὰ κύματα λειμάρουν ὡς νὰ εἶνε στόματα ἀντιπολιτευομένων βουλευτῶν. Ὁ μπάτης ἔχει πολλάκις ἀξιώσεις βορρᾶ.

Δι' αὐτὰ δὲ ὅλα αἱ εἰσπράξεις τῆς πρώτης βραδείας μόλις ἔφθασαν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ πληρώσουν τὰς ὑπολοίπους ἐσπείρας τῆς ἀργίας, ὅπως εἰς τὰ μέλη τοῦ συνδικάτου τὰ ὑπολογιζόμενα πρὸ τῆς φυλακίσεως κέρδη διὰ νὰ πληρώσουν τὴν κατόπιν ὑποτίμησιν.

Μεταξὺ δύο ἐπὶ τῆ θεᾶ τοῦ συζύγου τῆς κυρίας Reine:

— Πῶς λέγεται ὁ κωμικός;

— Gustave Reine.

— Κι' αὐτός; πῶς γίνεται! Ροὶ πρέπει νὰ λέγεται!!

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΤ ΤΥΠΟΥ.

Ἐκ τῆς Σταθμικῆς Πλάστιγγος Αἰγίου.

Ἐξ ὅσων ἠδυνήθημεν νὰ λάβωμεν θετικῶν πληροφοριῶν, λέγω τοῦ ἐν τῷ παρελθόντι φύλλῳ μας Εὐαγγελίου, τὸ πρόσωπον ὅπερ ἡ κινωνία καθ' ἐκάστην μὴ παύουσα νὰ ἐπικρίνῃ ἐνεκα ψευδῶν διαδόσεων προσερχομένων ἐξ ἐπαθείας καὶ πατριασμοῦ, εἶναι ἄξιον πολλῶν ἐπαίνων, ἐπομένως ἄς παύσωσιν οἱ κακῶς μηχανευόμενοι, διότι πολλοὶ ὀχληροὶ καθίστανται καὶ δὲ δημοσιεύοντες, δύνανται νὰ λάβωσι πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. ὑπομητάρχου καὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν τῶν ἀνακρίσεων.

Ἐκ τῆς αὐτῆς:

Πρωτοφανὲς εἶνε φυσικὸς τις ἀθιγγάνος Νικόλαος ψευδῶς καλούμενος, ἐκ τῶν περιπλανωμένων ἐνταῦθα, νὰ ἔχη ἐν τῷ κιβωτίῳ του εἰς χρυσὸν καὶ ἄργυρον πλέον τῶν ἐπτὰ χιλιάδων δραχμῶν, ἃς εἰσελθόντες τινὲς ἀφήρσαν.

Ἐκ τοῦ Φανού Σύρου.

Πωλούμενα σήμερον τὰ κάρβουνα πρὸς δραχ. 8,50—9 τὸ καντάρι ὁ πτωχὸς ὁ ἐργατικὸς ληστεύεται, λέγομεν λοιπὸν ὅτι ὑπερρεῖσθε νὰ καταδιώξητε τὴν ἀισχροκέρδειαν.

Γ. ΠΑΜΠΑΝΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ

26 - ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ - 26

Ἀρωθὲν τοῦ Γερμανικοῦ Ἀρτοποιεῖου Στλ.

Δέχεται ἐπισκέψεις ἀπὸ τὰς 8 μέχρι τῶν 12 π.μ. καὶ ἀπὸ τὰς 2 μέχρι τῶν 6 μ.μ.